

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. birželio 18 d. Nr. 21RE-566
(AG-439/07-2025)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės (pranešėja), Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

viešame Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjos 2025-05-04 skundą dėl atsakovės Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos 2025-04-29 sprendimo Nr. (8.28Mr)-ATP-A-2025-00159 „Dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja skunde prašo 1) panaikinti Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos (toliau – Tarnyba) 2025-04-29 sprendimą Nr. (8.28Mr)-ATP-A-2025-00159 (toliau – Sprendimas), 2) įpareigoti Tarnybą išnagrinėti iš naujo pareiškėjos prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą; 3) atlyginti pareiškėjai visas turėtas bylinėjimosi išlaidas ir 5 proc. metinių palūkanų. Pareiškėja prašo Komisijos nagrinėjant bylą vadovautis Regionų administracinio teismo 2025-04-03 sprendimu administracinėje byloje, Komisijos 2024-08-07 sprendimu Nr. 21RE-628. Paaiškino, kad atsakovė sąmoningai nuslėpė, kad pareiškėja yra neįgali, turi didelių spec. poreikių, 34 m. darbo stažą ir pirmenybę gauti advokatą. Atsakovė be teisėto pagrindo teikė nuomonę apie nagrinėjamą bylą iškraipant faktus Regionų administracinio teismo administracinėje byloje dėl 2025-04-10 sprendimo panaikinimo (pareiškėjos asmens duomenų paviešinimo internete). Atsakovė veikia prieš pareiškėją ir civilinėje byloje, nes sąmoningai nepakeitė advokato, nesuteikė realios teisinės pagalbos. Paskirta advokatė sužlugdė civilinę bylą, padarė nuostolius, žalą, kurios neatlygino, neginė pareiškėjos interesų. Pareiškėjos prašymu advokatas civilinėje byloje nebuvo pakeistas kitu, nurodyta (*duomenys neskelbtini*) Eur (vėliau (*duomenys neskelbtini*) Eur) suma yra suklastota ir pareiškėjai nebuvo priteista. Pareiškėja neprivalo apmokėti Tarnybai už nesuteiktą, nekokybišką antrinę teisinę pagalbą ir tai nėra teisėtas pagrindas nesuteikti pareiškėjai advokato kitoje byloje. Pareiškėja prašo įpareigoti atsakovę priimti sprendimą skirti pareiškėjai advokatą Regionų administracinio teismo administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 dėl 2025-04-10 sprendimo panaikinimo.

Tarnyba nesutinka su skundu ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Dėl faktinių aplinkybių paaiškino, kad pareiškėja 2025-04-24 kreipėsi į Tarnybą prašymu suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą dėl Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2025-04-10 sprendimo administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 apskundimo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymo (toliau – VGTPĮ) 11 straipsnio 7 dalimi 1, 2, 11 punktais, Tarnyba Sprendimu atsisakė teikti antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai.

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismas (toliau – LVAT) yra ne kartą pažymėjęs, kad Tarnyba jai suteiktos kompetencijos ribose administruodama antrinės teisinės pagalbos teikimą (VGTPĮ 9 straipsnis), sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (atsisakymo teikti, nutraukimo) turi priimti kiekvienu konkrečiu atveju ištyrusi ir įvertinusi tam konkrečiam atvejui reikšmingų aplinkybių visumą. Atlikti tokį vertinimą yra ne tik Tarnybos teisė, bet ir įstatymu nustatyta pareiga, įgyvendinant VGTPĮ 1 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus VGTPĮ tikslus ir realizuojant teisinės pagalbos teikimo principus (LVAT 2010-09-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A-146-1162/2010, 2011-02-11 nutartis administracinėje byloje Nr. A-756-1268/2010, 2011-07-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-2848/2011). Įstatymų leidėjas tokią pareigą Tarnybai nustatė ne tik siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui teise į valstybės garantuojamą teisinę pagalbą, bet ir numatydamas tai, kad valstybė turi pareigą užtikrinti ne visų piliečių teisę ginti savo teises teisme, o tik tokių, kuriems tokia pagalba būtiniausia. Tarnyba, gavusi asmens prašymą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, turi pareigą patikrinti, ar pareiškėjo reiškiamas reikalavimas yra pagrįstas, ar atstovavimas byloje yra perspektyvus, todėl pareiškėjos teiginiai, kad Tarnyba iškreipė visas aplinkybes ir be jokio teisėto pagrindo teikė savo nuomonę apie nagrinėjamą bylą, laikytini nepagrįstais.

Tarnyba, susipažinusi su pareiškėjos pateikta informacija, nustatė, kad pareiškėja siekė kreiptis į teismą dėl Regionų administracinio teismo Klaipėdos rūmų 2025-04-10 sprendimo administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 apskundimo. Pareiškėja Valstybinei duomenų apsaugos inspekcijai (toliau – Inspekcija) 2023-04-03 pateikė skundą, kuriame nurodė, jog 2023-03-28 Lietuvos teismų informacinėje sistemoje (toliau – LITEKO) skiltyje Vieša sprendimų paieška pastebėjo pareiškėjos atžvilgiu Lietuvos apeliacinio teismo 2023-03-13 nutartį civilinėje byloje Nr. e2KT-31-790/2023 (toliau – 2023-03-13 nutartis), kuri nebuvo tinkamai nuasmeninta, nes nutarties 13 punkte buvo paviešinti pareiškėjos vardas ir pavardė. Inspekcija 2023-05-05 raštu kreipėsi į Nacionalinę teismų administraciją, Lietuvos apeliacinį teismą bei UAB „Lexnet“. UAB „Lexnet“ ir Lietuvos apeliacinis teismas, 2023-05-05 sužinoję apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, tą pačią dieną pažeidimą pašalino, užfiksavo Asmens duomenų saugumo pažeidimų žurnale ir apie tai pranešė Inspekcijai. Inspekcija nustatė, kad pareiškėjos asmens duomenys buvo atskleisti dėl darbuotojo klaidos. Nutartyje nebuvo paviešinti specialiųjų kategorijų asmens duomenys. Asmens duomenų saugumo pažeidimas buvo dokumentuotas ir įvertintas, kaip to reikalauja 2016-04-27 Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – BDAR) nuostatos, o Nacionalinė teismų administracija, Lietuvos apeliacinis teismas ir UAB „Lexnet“ operatyviai ėmėsi tinkamų priemonių, kad pašalintų įvykusio asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmes, todėl Inspekcija 2023-07-14 sprendimu pareiškėjos 2023-04-03 skundą atmetė kaip nepagrįstą.

Pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos 2023-07-14 sprendimu, pateikė skundą Regionų administraciniam teismui, kuris konstatavo, jog Lietuvos apeliacinio teismo veiksmai atitiko BDAR 33 straipsnio reikalavimus, dėl to nekilo didelis pavojus pareiškėjos teisėms ir laisvėms, o pareiškėja nepateikė argumentų bei duomenų, kurie būtų susiję su galimai neteisėtais ir žalą pareiškėjai sukėlusiais Inspekcijos veiksmais, nepateikė įrodymų, patvirtinančių turinės ir neturtinės žalos padarymo faktą bei dydį. Teismas priminė, jog pareiškėja jau inicijavo Regionų administraciniame teisme administracinę bylą Nr. I3-1706-386/2024 dėl neturtinės žalos atlyginimo, o šioje byloje reiškia iš esmės analogišką reikalavimą dėl žalos, kurią kildina iš neteisėtų Lietuvos apeliacinio teismo veiksmų, atlyginimo. Regionų administracinis teismas 2025-04-10 sprendimu administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 nusprendė pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Pareiškėja prašo suteikti antrinę teisinę pagalbą minėto sprendimo apskundimui. Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo formuojama praktika, duomenų valdytojui už BDAR pažeidimą administracinė bauda gali būti skirta tik jeigu nustatoma, kad BDAR 83 straipsnio 4–6 dalyse nurodyti pažeidimai buvo padaryti esant kaltei, t. y. tyčia ar dėl aplaidumo.

Pareiškėja nepateikė duomenų, kurie pagrįstų aplinkybę, jog asmens duomenų saugumo pažeidimas būtų padarytas esant kaltei, kad Lietuvos apeliacinis teismas, Nacionalinė teismų

administracija, UAB „Lexnet“ turėjo suinteresuotumą atskleisti pareiškėjos duomenis ir tai padarė tyčia arba dėl aplaidumo, dėlės ar vengė pašalinti duomenis, neatliko ar netinkamai atliko BDAR nustatytas pareigas, kitų aplinkybių, pagrindžiančių pareiškėjos nuomonę, kad Inspekcijos veiksmai tiriant pareiškėjos skundą ir sprendimas yra neteisėtas, kad sukėlė žalą pareiškėjai. Baudos skyrimas ar neskyrimas minėtoms institucijoms teisinių pasekmių pareiškėjai nesukeltų.

Pareiškėja teismui pateikė skundą atsakovei Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos apeliacinio teismo, dėl 10 000 Eur neturtinės žalos atlyginimo. Regionų administracinio teismo 2024-08-07 sprendimu administracinėje byloje Nr. I3-1706-386/2024 nuspręsta pareiškėjos skundą atmesti, kadangi atsakovo padarytas pažeidimas vertintas kaip mažareikšmis, o pareiškėja dėl šio pažeidimo jai kilusios žalos neįrodė. Pareiškėja šį teismo sprendimą apskundė apeliacine tvarka (Tarnyba neturi duomenų apie priimtą procesinį sprendimą šioje byloje). Administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 pareiškėja iš esmės reišė analogišką reikalavimą, kurį kildino iš jos vertinimu neteisėtų Lietuvos apeliacinio teismo veiksmų, tačiau argumentų, kurie būtų susiję su galimais neteisėtais Inspekcijos veiksmais, sukėlusiais pareiškėjai žalą, nenurodė, nepateikė patirtą žalą pagrindžiančių dokumentų.

Remiantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.271 straipsniu, civilinė atsakomybė atsiranda esant trimis sąlygoms: neteisėtiems veiksams ar neveikimui, žalai ir priežastiniam neteisėtų veiksmų (neveikimo) ir žalos ryšiui. Pareiga įrodyti civilinės atsakomybės sąlygas tenka pareiškėjui. Sprendžiant dėl atitinkamos valstybės valdžios institucijos (jos pareigūnų) veikos neteisėtumo ir žalos atlyginimo, negalima vadovautis prielaidomis, būtina nustatyti atsakovo neteisėtų veiksmų ir atsiradusių neigiamų pasekmių priežastinį ryšį, jį pagrįsti duomenimis, tačiau tokių įrodymų pareiškėja nepateikė. Pareiškėja nepateikė duomenų, pagrindžiančių jos patirtą turtinę ir neturtinę žalą, todėl nenustatytos esminės civilinės atsakomybės sąlygos. Todėl teikti apeliacinį skundą nėra pagrindo. Pareiškėjos reikalavimas dėl Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimo Nr. I3-751-438/2025 apskundimo yra nepagrįstas ir jos interesų atstovavimas tokioje byloje būtų neperspektyvus.

VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkte numatyta, kad antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies. Atkreiptinas dėmesys, kad VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkte įtvirtintas pagrindas atsisakyti suteikti antrinę teisinę pagalbą yra vienas iš įstatymo leidėjo nustatytų teisės gauti antrinę teisinę pagalbą apribojimų, būtinų antrinės teisinės pagalbos paskirties įgyvendinimui. Pažymėtina, kad VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkte gali būti taikomas nepriklausomai nuo to, kokių pagrindu remiantis asmeniui kitoje byloje buvo nustatyta apmokėti antrinės teisinės pagalbos išlaidas arba jų dalis, kurių asmuo neapmokėjo (LVAT 2016-02-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2478-442/2016).

Tarnybos 2023-05-12 sprendimu pareiškėjai buvo suteikta antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje dėl skolos už šilumos energiją priteisimo (bylos Nr. e2-4885-980/2023). Pareiškėjai neįvykdžius VGTPĮ 4 straipsnyje nurodytos pareigos, t. y. nepateikus Tarnybos prašomos informacijos per nustatytus terminus, nebendradarbiaujant su paskirta advokate, Tarnybos 2023-10-31 sprendimu pagalbos teikimas pareiškėjai buvo nutrauktas ir pareiškėja buvo įpareigota Tarnybai atlyginti antrinės teisinės pagalbos teikimo (*duomenys neskelbtini*) Eur išlaidas. Tarnyba 2023-12-18 raštu patikslino, kad mokėtina suma yra (*duomenys neskelbtini*) Eur. Įvertinusi, kad pareiškėja nėra apmokėjusi antrinės teisinės pagalbos išlaidų, Regionų apygardos administraciniam teismui tarnyba 2025-03-07 pateikė prašymą dėl įmokos už pareiškėjai suteiktą antrinę teisinę pagalbą priteisimo. Tarnybos turimais duomenimis administracinė byla Nr. eI2-9933-621/2025 dėl įmokos už suteiktą antrinę teisinę pagalbą priteisimo nėra išnagrinėta. Tarnybos 2023-10-31 sprendimas nepanaikintas ir yra galiojantis. Atsižvelgus į tai, pareiškėja iki šiol nėra apmokėjusi aukščiau nurodytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų, taip pat nėra gautas pareiškėjos prašymas dėl mokėjimo išdėstymo dalimis, antrinė teisinė pagalba vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punktu pareiškėjai neteiktina.

Pareiškėja Komisijai pateiktame skunde nurodė, kad jos skola už antrinę teisinę pagalbą yra suklastota, reali teisinė pagalba nebuvo suteikta, todėl pareiškėja skolos neprivalo mokėti. Tarnyba pažymi, kad antrinės teisinės pagalbos teikimas pagal Tarnybos 2023-05-12 sprendimą pareiškėjai

buvo nutrauktas, nes pareiškėja tinkamai nevykdė jai VGTPĮ nustatytos pareigos bendradarbiauti su jai antrinę teisinę pagalbą teikti paskirta advokate ir Tarnyba ir teikti valstybės garantuojamai teisei pagalbai gauti reikalingą išsamią ir teisingą informaciją. Tarnyba jai suteiktos kompetencijos ribose, nagrinėjant asmenų pašymus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, privalo nustatyti, ar subjektas patenka į asmenų, kuriems gali būti teikiama antrinė teisinė pagalba, ratą bei įvertinti ar nėra VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtintų antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindų, taip pat Tarnyba turi vadovautis VGTPĮ 3 straipsnyje įtvirtintais valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimo principais.

Aplinkybė, kad pareiškėja nesutinka su Tarnybos sprendimu, nesudaro pagrindo teigti, kad Tarnybos darbuotojai, nagrinėdami pareiškėjos prašymus, pažeidžia Tarnybos veiklą reglamentuojančius ir (ar) kitus teisės aktus, veikia neteisėtai. Pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, paneigiančių Tarnybos sprendime išdėstytas aplinkybes.

Skundas dalyje atmestinas, kitoje dalyje byla nutrauktina

Pareiškėja Tarnybai 2025-04-24 pateiktame 2025-04-23 prašyme prašė suteikti antrinę teisinę pagalbą administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2024, prašė paskirti advokatą apeliaciniam skundui dėl Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimo panaikinimo parengti (dėl asmens duomenų viešo neteisėto pavišimo).

2025-04-29 Sprendime Tarnyba nurodė, kad VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktuose numatyta, jog antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti ir atstovavimas byloje yra neperspektyvus. Tarnyba nustatė, kad pareiškėja Inspekcijai 2023-04-03 pateikė skundą, kuriame nurodė, jog ji 2023-03-28 LITEKO skiltyje Vieša sprendimų paieška pastebėjo Lietuvos apeliacinio teismo 2023-03-13 nutartį civilinėje byloje, priimtą pareiškėjos atžvilgiu, kuri nebuvo tinkamai nuasmeninta, nes nutarties 13 punkte buvo paviešinti jos vardas ir pavardė. Inspekcija 2023-05-05 raštu kreipėsi į Nacionalinę teismų administraciją, Lietuvos apeliacinį teismą bei UAB „Lexnet“. UAB „Lexnet“ ir Lietuvos apeliacinis teismas, 2023-05-05 sužinoję apie asmens duomenų saugumo pažeidimą, tą pačią dieną šį pažeidimą pašalino, užfiksavo Asmens duomenų saugumo pažeidimų žurnale ir apie tai pranešė Inspekcijai.

Skundžiamame Sprendime nurodyta, kad Inspekcija 2023-07-14 sprendime konstatavo, kad pareiškėjos asmens duomenys nebuvo atskleisti (paviešinti LITEKO ir INFOLEX) tikslingai, t. y. Lietuvos apeliacinis teismas pareiškėjos asmens duomenis atskleidė dėl darbuotojo klaidos įkeliant nutartį į LITEKO. Atsižvelgus į tai, kad sutarties pagrindu, UAB „Lexnet“ automatinio būdu gauna viešai skelbiamus LITEKO duomenis, tinkamai nenuasmeninta 2023-03-13 nutartis su pareiškėjos asmens duomenimis buvo paskelbta ir INFOLEX. Inspekcija nusprendė, kad asmens duomenų saugumo pažeidimas buvo dokumentuotas ir įvertintas, kaip to reikalauja BDAR nuostatos, Nacionalinė teismų administracija, Lietuvos apeliacinis teismas ir UAB „Lexnet“ ėmėsi tinkamų priemonių, kad pašalintų pažeidimo pasekmes ir pareiškėjos 2023-04-03 skundą atmetė kaip nepagrįstą.

Sprendime nurodyta, kad pareiškėja, nesutikdama su Inspekcijos 2023-07-14 sprendimu, pateikė skundą Regionų administraciniam teismui. Teismas konstatavo, jog dėl incidento nekilo didelis pavojus pareiškėjos teisėms ir laisvėms, pareiškėja nepateikė duomenų, kurie būtų susiję su galimai neteisėtais ir žalą pareiškėjais sukėlusiais Inspekcijos veiksmais, nepateikė įrodymų, patvirtinančių turtinės ir neturtinės žalos padarymo faktą bei dydį. Teismas priminė, jog pareiškėja jau inicijavo Regionų administraciniame teisme administracinę bylą Nr. I3-1706-386/2024 dėl neturtinės žalos atlyginimo, o šioje byloje reiškia iš esmės analogišką reikalavimą dėl žalos atlyginimo, kurią kildina iš neteisėtų Lietuvos apeliacinio teismo veiksmų. Regionų administracinis teismas 2025-04-10 sprendimu administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 nusprendė pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą. Pareiškėja prašo suteikti antrinę teisinę pagalbą minėtam sprendimui apskūsti.

Sprendime nurodyta, kad remiantis bylos duomenimis, Inspekcijai pradėjus tyrimą dėl asmens duomenų saugumo pažeidimo ir 2023-05-05 informavus UAB „Lexnet“, bendrovė nedelsiant (per 15 min.) nutarties tekstą nuasmenino. Nutarties tekstą uždaroje (mokamoje) *Infolex.Praktika* sistemoje nuo teksto pavišimo iki pranešimo apie pažeidimą gavimo buvo atidarę šeši prenumeratoriai.

Nacionalinė teismų administracija nustatė, kad galimai tinkamai nenuasmeninta minėto teismo procesinio sprendimo versija yra skelbiama viešoje sprendimų paieškoje, tačiau nuoroda į šį informacijos šaltinį, atlikus paiešką pagal pareiškėjos asmens duomenis (vardą, pavardę) ir bylos numerį, viešojoje erdvėje (atlikus paiešką *Google* paieškos sistemoje) nėra pateikiama. Lietuvos apeliacinis teismas pagal kompetenciją įvykdė jam, kaip duomenų valdytojui, BDAR nustatytą prievolę – nedelsdamas iš LITEKO pašalino tinkamai nenuasmenintą teismo procesinio sprendimo versiją ir asmens duomenų saugumo pažeidimą užfiksavo teismo asmens duomenų saugumo pažeidimų žurnale. Inspekcija nustatė, kad pareiškėjos asmens duomenys buvo atskleisti dėl darbuotojo klaidos, buvo nenuasmeninti tik viename nutarties punkte. Nacionalinė teismų administracija, Lietuvos apeliacinis teismas ir UAB „Lexnet“ operatyviai ėmėsi tinkamų priemonių, kad pašalintų įvykusio asmens duomenų saugumo pažeidimo pasekmes, todėl Inspekcija pareiškėjos 2023-04-03 skundą atmetė kaip nepagrįstą.

Sprendime pažymėta, kad remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo formuojama praktika, duomenų valdytojui už BDAR pažeidimą administracinė bauda gali būti skirta tik jeigu nustatoma, kad BDAR 83 straipsnio 4–6 dalių nurodyti pažeidimai buvo padaryti esant kaltei, t. y. tyčia ar dėl aplaidumo. Tai reiškia, kad pagal BDAR 83 straipsnį neleidžiama skirti administracinės baudos už šio straipsnio 4–6 dalyse nurodytą pažeidimą, jeigu neįrodyta, kad duomenų valdytojas šį pažeidimą padarė tyčia ar dėl aplaidumo, todėl pažeidimo padarymas esant kaltei yra tokios baudos skyrimo sąlyga (Europos Sąjungos Teisingumo Teismo didžiosios kolegijos 2023-12-05 sprendimas byloje Nr. C-683/21).

Sprendime nurodyta, kad pareiškėja nepateikė jokių duomenų, kurie pagrįstų, jog asmens duomenų saugumo pažeidimas būtų padarytas esant kaltei, kad Lietuvos apeliacinis teismas, Nacionalinė teismų administracija, UAB „Lexnet“ turėjo suinteresuotumą atskleisti pareiškėjos duomenis ir tai padarė tyčia arba dėl aplaidumo, delsė ar vengė pašalinti duomenis, neatliko ar netinkamai atliko BDAR nustatytas pareigas, kad Inspekcijos veiksmai tiriant pareiškėjos skundą buvo neteisėti, sukėlė žalą pareiškėjai.

Sprendime pažymėta, kad pareiškėja teismui pateikė ir skundą atsakovei Lietuvos valstybei, atstovaujamai Lietuvos apeliacinio teismo, dėl 10 000 Eur neturtinės žalos atlyginimo. Regionų administracinio teismo 2024-08-07 sprendimu administracinėje byloje Nr. I3-1706-386/2024 nuspręsta pareiškėjos skundą atmesti kaip nepagrįstą, kadangi atsakovo padarytas pažeidimas vertintinas kaip mažareikšmis, o pareiškėja dėl šio pažeidimo jai kilusios žalos neįrodė. Pareiškėja šį teismo sprendimą apskundė apeliacine tvarka (Tarnyba neturi duomenų apie priimtą procesinį sprendimą šioje byloje). Administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2025 Pareiškėja iš esmės reiškė analogišką reikalavimą, kurį kildino iš jos vertinimu neteisėtų Lietuvos apeliacinio teismo veiksmų, tačiau argumentų, kurie būtų susiję su galimai neteisėtais Inspekcijos veiksmais, sukėlusiais pareiškėjai žalą, nenurodė, nepateikė patirtą žalą pagrindžiančių dokumentų.

Sprendime nurodyta, kad remiantis Civilinio kodekso 6.271 straipsniu, civilinė atsakomybė atsiranda esant trimis sąlygoms: neteisėtiems veiksams ar neveikimui, žalai ir priežastiniam neteisėtų veiksmų (neveikimo) ir žalos ryšiui. Pareiga įrodyti civilinės atsakomybės sąlygas tenka pareiškėjui. Sprendžiant dėl atitinkamos valstybės valdžios institucijos (jos pareigūnų) veikos neteisėtumo ir žalos atlyginimo, negalima vadovautis prielaidomis, būtina nustatyti atsakovo neteisėtų veiksmų ir atsiradusių neigiamų pasekmių priežastinį ryšį, jį pagrindžiant duomenimis, tačiau tokių įrodymų pareiškėja nepateikė. Pareiškėja nepateikė ir duomenų, pagrindžiančių jos patirtą turtinę ir neturtinę žalą, todėl nenustatytos esminės civilinės atsakomybės sąlygos, todėl teikti apeliacinį skundą nėra pagrindo. Pareiškėjos keliamas reikalavimas dėl Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimo Nr. I3-751-438/2025 apskundimo yra nepagrįstas ir jos interesų atstovavimas tokioje byloje būtų neperspektyvus.

Sprendime nurodyta, kad remiantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punktu antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies. LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2016-02-29 nutartimi administracinėje byloje Nr. A-2478-442/2016 konstatavo, jog VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punktas gali būti taikomas nepriklausomai nuo to,

koku pagrindu remiantis asmeniui kitoje byloje buvo nustatytos apmokėti antrinės teisinės pagalbos išlaidos arba jų dalis, kurių asmuo neapmokėjo. Tarnybos 2023-05-12 sprendimu pareiškėjai buvo suteikta antrinė teisinė pagalba civilinėje byloje (bylos Nr. e2- 4885-980/2023). Tarnybos 2023-10-31 sprendimu antrinės teisinės pagalbos teikimas pareiškėjai buvo nutrauktas ir pareiškėja buvo įpareigota atlyginti antrinės teisinės pagalbos teikimo (*duomenys neskelbtini*) Eur išlaidas, kurias Tarnyba 2023-12-18 raštu patikslino į (*duomenys neskelbtini*) Eur mokėtiną sumą. Atsižvelgus į tai, kad (informacija tikrinta 2025-04-29) pareiškėja nėra apmokėjusi nurodytų išlaidų, taip pat Tarnyboje nėra gautas prašymas dėl mokėjimo išdėstymo dalimis, antrinė teisinė pagalba pareiškėjai vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punktu neteikta.

Tarnyba 2025-04-29 Sprendimu, vadovaudamasi VGTPĮ 2 straipsnio 1, 3 dalimis, 11 straipsnio 7 dalies 1, 2, 11 punktais, 18 straipsnio 1, 2, 4 dalimis, Tarnyba atsisakė teikti antrinę teisinę pagalbą pareiškėjai.

Nagrinėjamu atveju pareiškėja nesutinka su Sprendimu. Ginčo situacijai vertinti aktualūs toliau nurodyti teisės aktai.

VGTPĮ 2 straipsnio 1 dalyje apibrėžta, kad antrinė valstybės garantuojama teisinė pagalba (toliau – antrinė teisinė pagalba) – dokumentų rengimas, gynyba ir atstovavimas bylose, įskaitant vykdymo procesą, atstovavimas išankstinio ginčų sprendimo ne teisme atvejais, jeigu tokią tvarką nustato įstatymai ar teismo sprendimas. Antrinė teisinė pagalba taip pat apima bylinėjimosi išlaidų bylose, išnagrinėtose civilinio proceso tvarka, ir išlaidų konstitucinės justicijos bylose atlyginimą, su bylos nagrinėjimu administracinio proceso tvarka susijusių išlaidų, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidų ir su baudžiamojoje byloje pareikšto civilinio ieškinio nagrinėjimu susijusių išlaidų atlyginimą. Šio įstatymo 2 straipsnio 3 dalyje apibrėžta, kad gynyba ir atstovavimas bylose – įstatymų reglamentuojami procesiniai veiksmai ginant įtariamą, kaltinamą, nuteistojo ar atstovaujamojo teises ir interesus baudžiamosiose, civilinėse (išskyrus arbitražo bylas), administracinėse, administracinių nusižengimų bylose ir konstitucinės justicijos bylose, taip pat tarptautinėse teisminėse institucijose, kurių jurisdikciją ar kompetenciją spręsti dėl Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių asmenų teisių pažeidimų yra pripažinusi Lietuvos Respublika, jeigu šiose institucijose nėra teikiama teisinė pagalba. Šio įstatymo 9 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad Tarnyba priima sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo (3 punktas).

VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2, 11 punktuose nurodyta, kad antrinė teisinė pagalba neteikiama, jeigu: 1) pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti; 2) atstovavimas byloje yra neperspektyvus; 11) pareiškėjai buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies.

Šio įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad norintis gauti antrinę teisinę pagalbą asmuo pateikia tarnybai prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą, jo reikalavimą pagrindžiančius dokumentus, jo teisę gauti antrinę teisinę pagalbą įrodančius dokumentus ir šio įstatymo 17 straipsnio 5 dalyje nurodytą sutikimą, jeigu pageidauja, kad antrinę teisinę pagalbą teiktų advokatas, kuris neįtrauktas į šio įstatymo 17 straipsnio 2 dalyje nurodytus sąrašus. Prašymo suteikti antrinę teisinę pagalbą rekvizitus ir formą tvirtina teisingumo ministras. <...>. Šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priima tarnyba ne vėliau kaip per 7 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų ir šio įstatymo 11 straipsnio 9 dalyje nurodytos advokato išvados arba šio straipsnio 14 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos, išskyrus atvejus, kai, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti priimtas skubiai. Šiuo atveju sprendimas priimamas nedelsiant, bet ne vėliau kaip iki proceso veiksmų atlikimo dienos. Apie priimtą sprendimą dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo tarnyba nedelsdama raštu praneša pareiškėjai ir advokatui. Jeigu pareiškėjas nepateikė visų šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų, reikalingų sprendimui dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priimti, tarnyba ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo suteikti antrinę teisinę pagalbą gavimo dienos praneša pareiškėjai apie būtinybę per tarnybos nustatytą terminą, kuris turi būti ne trumpesnis kaip 10 darbo dienų, pateikti trūkstamus dokumentus. Jeigu sprendimas dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo, atsižvelgiant į pareiškėjo interesus, turi būti priimtas skubiai, tarnyba gali nustatyti trumpesni

kaip 10 darbo dienų terminą trūkstantiems dokumentams pateikti. Tarnybos sprendimai gali būti skundžiami Lietuvos administracinių ginčų komisijai Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nustatyta tvarka arba teismui Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Šio įstatymo 18 straipsnio 4 dalyje nurodyta, kad sprendime dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo turi būti nurodyta: 1) sprendimo priėmimo data ir vieta; 2) sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė; 3) sprendimą priėmusios institucijos pavadinimas; 4) pareiškėjo vardas, pavardė; 5) teisinės pagalbos turinys – kokios teisinės pagalbos prašoma, teikiamos antrinės teisinės pagalbos apimtis, advokato teisės; 6) antrinės teisinės pagalbos suteikimo arba atsisakymo ją teikti pagrindai; 7) atitiktis turto ir pajamų lygiui, kai antrinė teisinė pagalba pareiškėjui teikiama šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 12 straipsnio 7 punkte nurodytiems pareiškėjams; 8) valstybės garantuojama ir apmokama antrinės teisinės pagalbos išlaidų dalis; 9) kai priimamas sprendimas suteikti antrinę teisinę pagalbą, – teikti antrinę teisinę pagalbą skiriamo advokato vardas, pavardė, adresas, telefono numeris, priėmimo laikas; 10) sprendimo galiojimo laikas, kai asmuo turi teisę į antrinę teisinę pagalbą pagal šio įstatymo 11 straipsnio 2 dalies 1 punktą ir 12 straipsnio 4 punktą; 11) sprendimo apskundimo tvarka ir terminas; 12) informacija apie ginčo sprendimo mediacijos būdu galimybes ir kita, tarnybos nuomone, reikšminga informacija.

Atstovavimo byloje perspektyvumas VGTPĮ taikymo prasme yra vertinamojo pobūdžio, šį vertinimą Tarnyba kiekvienu konkrečiu atveju turi atlikti atsižvelgdama į tam atveju reikšmingų faktinių duomenų visumą. Atstovavimo byloje perspektyvumas negali būti tapatinamas su asmens pažeistos ar tariamos teisės absoliučiu apgynimu byloje, jis turi būti siejamas su prielaidų kreiptis į teismą pakankamumo kriterijumi (LVAT 2014-03-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A-575-749/2014, 2019-01-31 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3094-502/2019, 2020-01-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-3032-822/2020).

Tarnyba pareiškėjo reikalavimo pagrįstumo vertinimą atlieka aiškindama specialias teisės normas, tačiau tik tiek, kiek kiekvienu konkrečiu atveju yra būtina išspręsti klausimą ar pareiškėjo prašyme nurodytos faktinės aplinkybės bei jo pateikti dokumentai atitinka įstatymų nustatytas sąlygas, kurios yra būtinos asmens procesiniam dokumentui parengti (LVAT 2016-03-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2482-575/2016, 2020-01-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A3032-822/2020). LVAT, toliau aiškindamas VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 2 punkto taikymą, pažymėjo, kad antrinė teisinė pagalba negali būti teikiama, kai įvertinus konkrečiam atveju reikšmingus faktinius duomenis yra pakankamai akivaizdu, jog asmens reikalavimas neturi teisinės perspektyvos (LVAT 2012-08-03 nutartis administracinėje byloje Nr. A-492-1681/2012, 2018-10-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-5213-438/2018). Pažymėtina, kad Tarnybos pareiga patikrinti ar pareiškėjo reikalavimas yra pagrįstas, ar atstovavimas byloje yra perspektyvus taip pat padeda užtikrinti draudimo piktnaudžiauti valstybės garantuojama teisine pagalba principo laikymąsi.

Pažymėtina, kad nagrinėjamu atveju Tarnyba Sprendime nustatė du savarankiškus pagrindus netenkinti pareiškėjos prašymo skirti jai antrinę teisinę pagalbą.

Dėl antrinės teisinės pagalbos neteikimo vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 punktų pagrindu – pareiškėjo reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti ir atstovavimas byloje yra neperspektyvus, pasisakytina, kad iš pareiškėjos 2025-04-23 prašymo matyti, kad pareiškėja prašė Tarnybos suteikti antrinę teisinę pagalbą siekiant parengti skundą dėl Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimo administracinėje byloje Nr. I3-751-438/2024 panaikinimo. Pagal VGTPĮ 9 straipsnio 3 dalies 3 punktą sprendimus dėl antrinės teisinės pagalbos teikimo priima Tarnyba. Vadinas, Tarnyba turi pareigą kiekvienu atveju įvertinti gautą pareiškėjo prašymą ir priimti sprendimą suteikti ar atsisakyti suteikti antrinę teisinę pagalbą. Atsižvelgusi į nurodytą teisinį reglamentavimą Komisija vertina, kad pareiškėja nepagrįstai skunde Komisijai teigia, kad Tarnyba be pagrindo vertino, teikė nuomonę apie Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimą. Pareiškėja skunde nurodė, kad Tarnyba iškraipė faktus, tačiau nenurodė, kokius konkrečius faktus Tarnyba Sprendime iškraipė.

Pagal galiojantį teisinį reglamentavimą, Tarnybos sprendime turi būti nurodyti antrinės teisinės pagalbos suteikimo arba atsisakymo ją teikti pagrindai (VGTPĮ 18 straipsnio 4 dalies 6 punktas). Iš Tarnybos Sprendimo turinio matyti, kad pareiškėjos prašymą Tarnyba įvertino pagal

VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies nuostatas ir nustatė, kad nagrinėjamu atveju yra antrinės teisinės pagalbos neteikimo atvejai, išvardyti šios dalies 1 ir 2 punktuose. Tarnyba Sprendime nurodė faktines aplinkybes, t. y. Inspekcijos 2023-07-14 sprendimą ir jame nurodytus faktus apie nustatytą asmens duomenų saugos pažeidimą, Inspekcijos atlikto tyrimo išvadas. Tarnybos Sprendime taip pat nurodyta, kad pareiškėja Inspekcijos sprendimą apskundė Regionų administraciniam teismui, kuris 2025-04-10 atmetė pareiškėjos skundą. Tarnyba Sprendime nurodė šio teismo sprendimo turinį ir išvadas. Be to, Sprendime nurodyta ir aktuali Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktika dėl administracinės baudos už BDAR pažeidimą duomenų valdytojui, nurodė, kad pareiškėja nepateikė jokių duomenų, kurie pagrįstų, jog asmens duomenų saugumo pažeidimas būtų padarytas esant kaltei, kad Lietuvos apeliacinis teismas, Nacionalinė teismų administracija, UAB „Lexnet“ turėjo suinteresuotumą atskleisti pareiškėjos duomenis ir tai padarė tyčia arba dėl aplaidumo, delsė ar vengė pašalinti duomenis, neatliko ar netinkamai atliko BDAR nustatytas pareigas, kad Inspekcijos veiksmai tiriant pareiškėjos skundą buvo neteisėti, sukėlė žalą pareiškėjai. Tarnyba Sprendime nurodė, kad pareiga įrodyti civilinės atsakomybės sąlygas tenka pareiškėjui. Sprendžiant dėl valstybės valdžios institucijos (jos pareigūnų) veikos neteisėtumo ir žalos atlyginimo būtina nustatyti atsakovo neteisėtų veiksmų ir atsiradusių neigiamų pasekmių priežastinį ryšį, tačiau tokių įrodymų pareiškėja nepateikė. Pareiškėja nepateikė ir duomenų, pagrindžiančių jos patirtą turtinę ir neturtinę žalą, todėl nenustatytos esminės civilinės atsakomybės sąlygos, todėl teikti apeliacinį skundą nėra pagrindo. Taigi, Komisijos vertinimu, Tarnyba Sprendime išdėstė faktines aplinkybes, nurodė aktualų teisinį reglamentavimą ir remiantis VGTPĮ padarė pagrįstą išvadą, kad pareiškėjos keliamas reikalavimas dėl Regionų administracinio teismo 2025-04-10 sprendimo Nr. I3-751-438/2025 apskundimo yra nepagrįstas ir jos interesų atstovavimas byloje būtų neperspektyvus. Komisijos vertinimu, vien šio pagrindo pakanka atsisakyti tenkinti pareiškėjos prašymą dėl antrinės teisinės pagalbos suteikimo.

Dėl antrinės teisinės pagalbos neteikimo vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkto pagrindu – jeigu pareiškėjui buvo suteikta antrinė teisinė pagalba kitoje byloje, tačiau jis iki nurodyto termino neapmokėjo nustatytų antrinės teisinės pagalbos išlaidų arba jų dalies, pasisakytina, kad pareiškėja prašo Komisijos nagrinėjant bylą vadovautis Komisijos 2024-08-07 sprendimu Nr. 21RE-628. Šiame Komisijos sprendime buvo nurodyta, kad Tarnyba atsisakymą suteikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą grindė argumentu, kad Tarnyba 2023-10-31 sprendimu nutraukė antrinės teisinės pagalbos teikimą pareiškėjai kitoje (civilinėje) byloje Nr. e2-4885-980/2023, todėl pareiškėja buvo įpareigota sumokėti antrinės teisinės pagalbos teikimo išlaidas, tačiau pareiškėja jų neapmokėjo. Komisija padarė išvadą, kad Tarnyba, gavusi pareiškėjos 2024-04-09 prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą bei nustačius, kad yra VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkte numatytas pagrindas atsisakyti tenkinti minėtą pareiškėjos prašymą, negalėjo iš karto priimti neigiamo sprendimo, o privalėjo vadovaujantis VGTPĮ 11 straipsnio 10 dalies ir Aprašo 4 punkto nuostatomis individualią pareiškėjos situaciją įvertinti papildomai. Komisija nusprendė įpareigoti Tarnybą vertinti pareiškėjos 2024-04-09 prašymą iš naujo bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Komisija pažymi, kad šį Komisijos 2024-08-07 sprendimą Nr. 21RE-628 Tarnyba apskundė Regionų administraciniam teismui (2024-09-13 teismo raštas Nr. eI2-15383-631/2024). Komisija neturi duomenų apie šio teismo priimtą sprendimą.

Pagal Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (toliau – ir IAGNTĮ) 22 straipsnio 3 dalį apskūstas sprendimas, kurio pirmosios instancijos teismas nepanaikino, įsiteisėja pasibaigus pirmosios instancijos teismo sprendimo apskundimo apeliacine tvarka terminui, jeigu pirmosios instancijos teismo sprendimas neapskūstas. Apskundus pirmosios instancijos teismo sprendimą apeliacine tvarka, apskūstas sprendimas įsiteisėja, jeigu jis nėra panaikintas apeliacine tvarka išnagrinėjus bylą. Atsižvelgus į tai, kad šis Komisijos sprendimas yra apskūstas teismui ir todėl nėra įsiteisėjęs, Komisija neturi pagrindo juo vadovautis nagrinėjant 2025-05-04 pareiškėjos skundą.

Tarnyba Sprendime nurodė, kad atsisakymą suteikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkto pagrindu grindė ir aplinkybėmis, kad pareiškėjai antrinė teisinė pagalba pagal Tarnybos 2023-05-12 sprendimą buvo teikta kitoje (civilinėje) byloje Nr. e2-4885-

980/2023. Tarnybos 2023-10-31 sprendimu antrinės teisinės pagalbos teikimas šioje kitoje byloje pareiškėjai buvo nutrauktas ir pareiškėja buvo įpareigota sumokėti antrinės teisinės pagalbos teikimo išlaidas, kurias Tarnyba 2023-12-18 rašte patikslino. Byloje nėra ginčo, kad pareiškėja nėra apmokėjusi minėtų apskaičiuotų antrinės teisinės pagalbos išlaidų.

LVAT 2024-05-29 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-1569-502/2024 konstatavo, kad Tarnybos sprendimas atsisakyti suteikti antrinę teisinę pagalbą VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkto pagrindu neatsižvelgus į jokiais aplinkybes, t. y. nei į asmens turtą ir pajamas, nei į teisingumo interesus, be kita ko, bylos ar taikomos teisės sudėtingumą, tam tikrus asmens socialinės ir asmeninės padėties ypatumus, negali būti laikomas teisėtu ir pagrįstu. Minėta Konstitucinio Teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo pozicija reiškia ne tai, jog valstybės garantuojama antrinė teisinė pagalba turi būti teikiama, neatsižvelgiant į pareiškėjo skolą Tarnybai (Lietuvos valstybei), o tai, kad, sprendžiant dėl atsisakymo suteikti antrinę teisinę pagalbą VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 11 punkto pagrindu, asmens įsiskolinimo Tarnybai (Lietuvos valstybei) faktas savaime nėra pakankamas ir turi būti vertinamos papildomos aplinkybės (LVAT 2020-01-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2398-662/2020; 2021-04-28 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2972-415/2021; 2022-02-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1266-815/2022; 2022-06-15 nutartis administracinėje byloje Nr. A-2887-502/2022; LVAT 2024-05-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-1569-502/2024).

Kaip matyti iš Sprendimo, Tarnyba teisiniu sprendimo priėmimo pagrindu nurodė VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2 ir 11 punktus. Remdamasi šios 7 dalies 1 ir 2 punktais konstatavo, jog pareiškėjos reikalavimai yra akivaizdžiai nepagrįsti ir atstovavimas byloje nėra perspektyvus, o remdamasi 11 punktu nustatė, kad pareiškėja neapmokėjo antrinės teisinės pagalbos išlaidų (jų dalies). Todėl Tarnyba atsisakė teikti pareiškėjai antrinę teisinę pagalbą. Komisija pažymi, kad VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2, 11 punktuose nurodyti antrinės teisinės pagalbos neteikimo atvejai (pagrindai) yra savarankiški, todėl priimant sprendimą nesuteikti antrinės teisinės pagalbos pakanka konstatuoti bent vieno VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalies 1, 2, 11 punktuose nurodyto pagrindo buvimą.

Tai patvirtina ir teismų praktika, kuri nurodo, kad VGTPĮ 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtinti antrinės teisinės pagalbos neteikimo pagrindai, kurie yra atskiri (savarankiški) ir atsisakymas teikti antrinę teisinę pagalbą galimas esant bent vienam iš šių pagrindų (LVAT 2008-08-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A-146-1411/2008, 2010-09-23 nutartis administracinėje byloje Nr. A-858-1157/2010).

Įvertinus aukščiau pateiktą teisinį reglamentavimą, teismų praktiką bei bylos aplinkybes, darytina išvada, kad Tarnyba, gavusi pareiškėjos 2024-04-09 prašymą suteikti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą bei nustačius bylos neperspektyvumą, pagrįstai atsisakė tenkinti pareiškėjos prašymą, todėl pareiškėjos skundas dalyje dėl reikalavimų panaikinti Sprendimą ir įpareigoti Tarnybą iš naujo nagrinėti pareiškėjo prašymą, yra atmestini.

Dėl pareiškėjos skundo reikalavimo atlyginti pareiškėjai visas turėtas bylinėjimosi išlaidas ir 5 proc. metines palūkanas, Komisija pažymi, kad IAGNTĮ 5 straipsnio 5 dalyje reglamentuota, kad Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai, nagrinėdami skundus (prašymus), nei žalos, nei bylos šalių turėtų išlaidų atlyginimo klausimų nesprenžia. Atsižvelgus į nurodytą teisinį reglamentavimą Komisija neturi kompetencijos nagrinėti tokį pareiškėjos skundo reikalavimą, todėl šioje dalyje byla nutrauktina.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 20 straipsnio 2 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos 2025-05-04 skundą dalyje dėl Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos tarnybos 2025-04-29 sprendimo Nr. (8.28Mr)-ATP-A-2025-00159 panaikinimo ir atsakovės įpareigojimo išnagrinėti iš naujo pareiškėjos prašymą suteikti antrinę teisinę pagalbą, atmesti kaip nepagrįstą. Kitoje dalyje bylą nutraukti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas